

[Hvid Jensen]

Jeg fornemmer ude i befolkningen en vilje til at hjælpe med, hvis man kan få lov. Man beder om, at man inde på Christiansborg erkender de økonomiske problemers dybde. Forståelsen for, at der må gøres noget, også noget, der koster noget, er i vækst.

Jeg tror også, man skal være opmærksom på, at der ude i befolkningen, og jeg snakker om ganske almindelige mennesker, er fantastiske mængder af ubrugt energi, ubrugte ressourcer, som man kan få fat på, men der skal en nøgle til og en tro på, at man her inde fra Christiansborg i denne omgang virkelig vil gøre noget ved det og ikke kun sådan en stop-and-go-politik, men også en nøgle, der lukker op for nogle menneskelige ressourcer.

Jeg tror, at den nøgle i hvert fald skal have følgende to takker. Der kan være andre, der også har gode ideer, men vi radikale mener dog altid, at der kan være en idé i at høre på andre, inden vi kasserer, hvad de siger. Vi mener for det første, det er væsentligt at give folk større medansvar. Jeg siger ikke medindflydelse, det er det selvfølgelig også, men jeg vil hellere betone ordet: medansvar. Her snakker vi om decentralisering, afbureaukratisering og selvforvaltning. Jeg tror, der er en voldsom, en stor resourcefrembringende kraft i at give almindelige mennesker større medansvar. Medansvar ved alle folk, der har læst Grundtvig og tror på Grundtvig, er noget, der får folk til at vokse, får folk til at skabe kreative løsninger og får folk til at gøre en større indsats, uden at de føler, det er en større byrde, tværtimod.

Jeg tror også, det er meget væsentligt, at en del af denne nøgle kommer til at bestå i en større indsats for uddannelse. Jeg anser først og fremmest voksenuddannelsen for helt væsentlig, og det er naturligvis uddannelse til erhvervslivet, men ikke kun uddannelse til erhvervslivet. I Grundtvigs ånd er det sådan, at det skal være uddannelse ved folk. Uddannelse har jo en fantastisk egenskab, at den får folk til at vokse; folk, der var gået i stå, ser lige pludselig nogle nye perspektiver, ser, at de kan noget, tror på sig selv, får ting til at blomstre.

Jeg er ikke i tvivl om, at vi står over for nogle spændende og afgørende år i Danmarkshistorien her. Jeg er optimistisk. Jeg tror på, hvis partierne i og omkring midten i dette Ting er i stand til at finde frem til et samarbejde, hvis man magter det, er jeg ikke i tvivl om, at dette Ting

også vil kunne udstikke nogle signaler til befolkningen, som befolkningen venter på at få, og som de er ivrige efter at få lov til at opfylde, ikke ved at få det gratis, men ved også at give deres medarbejde i sagen.

Jeg tror også, man skal være opmærksom på i dette Ting, at det, som jeg sagde, ikke kun er de økonomiske og økologiske problemer, der står på spil, det er også folkestyrets værdighed og troen på folkestyret.

Derfor skal jeg appellere til – og det er i øvrigt hele grundlaget for Det Radikale Venstres virke i regeringen og i Tinget her – at få dette ansvarlige, jeg understreger ordet ansvarlige samarbejde i Folketinget i gang til gavn både for vort land og for befolkningen. Jeg håber, det lykkes, jeg tror, det lykkes.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg var meget glad for de bemærkninger, hr. Hvid Jensen kom med. Jeg kan godt forstå, at han som kun midlertidigt medlem herinde kan være lidt nedtrykt af den mere eller mindre ophidsede meningsudveksling, der har været. Men hr. Hvid Jensen skal lægge mærke til, at det er nogle af os, som måske ofte derhjemme er blevet beskyldt for, at vi ikke kunne gå ind i et lokale uden at lave et forlig med regeringen, som er mest ophidsede, som er mest utilpas ved, at man i den grad drejer ud til højre, som man har gjort med finanslovaftalen. Det beder jeg om at hr. Hvid Jensen lægger mærke til, for vi er fuldstændig enige om, at der er en nødvendighed for, at der formidles brede, solide løsninger af Danmarks problemer. Problemerne er simpelt hen for store til, at noget menneske, som er i besiddelse af sine sansers fulde brug, inderst inde kan tro på, at de kan løses sammen med hr. Glistrup og fru Pia Kjærsgaard. Det er det, der er udgangspunktet for den meget kraftige kritik, nogle af os har ført frem mod regeringen og dens måde at gribe denne finanslov an på.

Vi er også enige om, at der er nogle hovedoverskrifter for det, der skal ske i de kommende år, og som der skal være en politisk stabilitet om, der hedder en indkomstudvikling og omkostningsudvikling, der er svagere end udlandets, en stærkt øget privat opsparing, som ikke kan tilvejebringes ved skattetekniske kunstgreb, men som kun kan tilvejebringes, hvis vi